

videre har været fremme her Gang efter Gang, og at Forslaget derom sidste Gang blev enstemmig vedtaget her, saaledes at alle Partier her i Salen vare enige om at yde dette Lovforslag sin Støtte; saa tror jeg nok, at man tør sige, at Dusket er saa tydeligt udtalt, som det vel kan være. Jeg kan ikke forstaa, paa hvilken anden Maade Dusket skulde udtales end netop paa den Maade, som det er sket her, hvor Lovforslaget Gang efter Gang er blevet bragt frem, og hvor saa godt som alle her i Tinget have givet Lovforslaget deres Tilslutning. Den højtærede Minister lagde nu sidst særlig Vægt paa, at naar vi skulde til en Forandring af vor Valglov, som det lagde han til, i de 50 Aar, vi havde haft den, ikke havde ført synlige Ulemper med sig, saa burde det være en overvejende Stemning derfor, og saa burde man vide, hvor det ny, man vilde beslutte, vilde føre hen. Jeg kan nu ikke se andet end at det vil føre til langt bedre Tilstande end dem, vi nu have ved vore Valg, og at vi ville faa langt færre Klager over Valgtryk og Uregelmæssigheder ved Valgene i det hele taget, end der nu findes Sted. Det glædede mig derfor ogsaa, at den højtærede Minister den Gang hævdede, at ved den hemmelige Afstemning var under alle Omstændigheder Indvidet i det mindste stillet frit med Hensyn til Valgtryk. Det kan jo heller ikke bestrides, at det ved hemmelig Afstemning afhænger af den enkelte selv, hvorvidt han vil lade sig paavirke, lade sig løbe for, der kan der jo og for sig ikke være Tale om Valgtryk, der kan kun være Tale om, at Mennesker lade sig løbe til at stemme i en bestemt Retning, som andre ønske. Foreløbig har man i alt Fald ved hemmelig Afstemning naaet det, at Indvidet er stillet frit over for Valgtryk, og jeg tror da ogsaa, at Folk vilde betænke sig paa at øvre Penge og Trusler, naar de dog ikke havde nogen Sitterhed for, at deres Penge eller deres Trusler frugtede netop i den Retning, som de ønskede, thi den vedkommende kunde jo alligevel stemme, som han selv vilde. — Jeg skal slutte med at sige, at naar det Bårth, hvortil jeg hører, er gaaet med til at affatte dette Forslag, saa lempeligt, som det her foreligger, saa er det ikke, fordi vi ikke have Dusket, der var langt mere yderliggaaende med Hensyn til Forandring af den bestaaende Valglov, og som der efter vor Mening ogsaa var al Grund til at gaa ind paa. Jeg skal saaledes nævne, at det vilde være rigtigst, om vi ogsaa herhjemme fik indført kvalificeret Majoritet. Naar der nu er opstillet 3—4 Kandidater, kan en, som langt fra er valgt med overvejende Majoritet, men

blot faar almindelig simpel Majoritet, blive erklæret for valgt. Endvidere kunde det være rigtigst at tage under Overvejelse — jeg ved nok, at dertil hører en Grundlovsforandring — at komme bort fra Bestemmelsen om de 30 Aar og gaa ned til en lavere Alder som 25 Aar, hvad vel nok de allerfleste Mennesker kunne gaa med til. Det er jo en snurrig Bestemmelse i den nuværende Lovgivning, at man kan blive Rigsdagsmand, naar man er 25 Aar, men man kan ikke give en Rigsdagsmand sin Stemme, for man er 30 Aar. Naar vi imidlertid ikke have stillet Forslag i denne Retning, er det, fordi vi have ment, at der kun var Udflugt til at faa Loven gennemført saaledes, som den nu foreligger. Dermed skal jeg slutte, idet jeg vil opfatte den højtærede Ministers Udtalelse saaledes, at Regeringen i Landstinget vil gøre sit til, at denne Lov maa komme igennem denne Samling. Jeg tror, det er absolut paatrængende nødvendigt, at den kommer igennem, idet vi jo ogsaa saa Valg til Folketinget i samme Aar, som vi skulle have Valgmandsvalg til Landstinget.

Judenrigsministeren (H. Ørting). Det højede Medlem, der nu havde Ordet, omtalte, at der ved det sidste Valg i Helsingør skulde være foreskaldet et Tilfælde af Valgtryk over for Skovarbejdere. Jeg skal dertil sige, at der ikke er mig noget som helst bekendt derom. Saa vidt jeg ved, er der ikke fremkommet nogen Klage over dette Forhold, jeg har i hvert Fald intet hørt derom, og er saaledes ude af Stand til at udtale mig derom. Hvad ellers den foreliggende Sag angaar, har jeg opfattet den saaledes, at naar Sagen er kommen frem i samme Skikkelse, som den blev vedtagen i her i forrige Samling, er Tanken den, at man vil føre dette Forslag hurtig gennem dette Ting, for derefter at lade det gaa op til Landstinget, og jeg finder mig derfor ikke foranlediget til nu at optage en Diskussion om de Spørgsmaal, vi vare inde paa i forrige Samling, og som jeg den Gang havde Lejlighed til at udtale mig nærmere om.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Svend Høgsbro). Det er naturligtvis for Forslagsstillerne i og for sig af mindre Bigtighed, om den Forhandling, som efter den højtærede Regerings Stilling til Sagen bliver fornøden, inden den vil tilfige dette Forslag sin Støtte, finder Sted her i Tinget, inden det kommer til Landstinget, eller finder Sted i Landstinget for saa at genoptages her i Tinget. Saa længe der ikke fra Regeringens Side gives os nogen Anledning